

Izaslanik Krstan Simić postavio je dva pitanja Vijeću ministara BiH.

Prvo pitanje glasi:

U SFRJ, kako je većini poznato, zajedničkim sredstvima osnovano je Zajedničko poduzeće za transport sirove nafte iz Omišlja (Republika Hrvatska) za rafinerije Rijeka i Sisak u Hrvatskoj, u Brodu u BiH i Pančevo u Srbiji. Poduzeće je bilo zajedničko jer su osnivačke uloge i sporazum o zajedničkom poduzeću zaključili Rafinerija nafte Sisak, Rafinerija nafte Pančevo i SOUR Energoinvest RO Bosanski Brod. Osnivački ulozi iznosili su po milijun i pol dolara po osnivaču, a kasnija izgradnja realizirana je poslovnim kreditima, s obzirom na to da se radilo o visokoprofitabilnom projektu. Na taj način je projekt i zatvoren, pušten u funkciju, servisirani su krediti itd. Nažalost, dolaskom tragičnih događaja ovaj zajednički naftovod je, na izvjestan način, prisvojila Republika Hrvatska i sama ga koristi. U tom pravcu je izmjestila dio naftovoda koji je išao preko teritorija BiH. U sklopu ovog zajedničkog poduzeća bila je predviđena izgradnja produktovoda. Radi se o kapitalnom i strateški važnom projektu, pa molim da mi odgovorite na sljedeće pitanje:

Što je a ako nije, zašto nije i ima li namjeru Vijeće ministara BiH poduzeti potrebne mjere kako bi se zaštitila imovina Bosne i Hercegovine?

Drugo pitanje također je upućeno Vijeću ministara BiH i glasi:

Podsjećam da su sve političke stranke koje su na vlasti u svojim predizbornim kampanjama i obećanjima obećale i ponudile racionalizaciju i ekonomičniju javnu upravu.

Također u sklopu ovog pitanja, a kao segment jeftinije javne uprave, određeni zastupnici i klubovi su u parlamentarnu proceduru uputili prijedloge za revidiranje ovih troškova kroz pitanje plaća. Međutim, pitanjem koje su pokrenule pojedine uvažene kolege i političke stranke bavilo se na parcijalan način, koji su javnost, mediji i nevladin sektor proglasili za dnevno politički marketing. Molim da mi se dostavi informacija:

Radi li Vijeće ministara BiH ili ima li namjeru raditi na ostvarenju ovog reformskog pitanja preispitivanjem prevelike potrošnje u javnom sektoru, njene preglomaznosti i neučinkovitosti? Naime, naglašavam da ovo pitanje nije samo pitanje plaća, premda je politika plaća veoma važna i puno je ozbiljnija od pitanja smanjenja plaća, te ona treba biti sveobuhvatna u svim institucijama na razini BiH. Dalje, racionalizacijom skupe

administracije podrazumijeva se preispitivanje broja zaposlenih, njihove iskorištenosti, njihove učinkovitosti, ocjenjivanje njihovog učinka i sl. Također, uštede na razini javne uprave zahtijevaju preispitivanje načina i opsega korištenja službenih automobila koji proizvode ogromne troškove, a apsolutno sam siguran da ovaj stupanj prava na službeni automobil, način korištenja i troškova održavanja ne postoji ni u jednoj državi u kojoj je uspostavljena vladavina zakona i odgovornosti. Nažalost, ovo je ostatak prošlog sustava, u kojem je ipak bilo više reda i odgovornosti. Također, i drugi benifiti koji se stavljaju na raspolaganje javnoj administraciji preširoko su postavljeni i mogu biti predmetom ozbiljne analize i ušteda. Znači, radi se o vrlo kompleksnom pitanju koje ne može biti riješeno pojedinim zakonskim prijedlozima i idejama koji se u javnosti doživljavaju kao eksibicionizam, već to mora biti riješeno ozbiljno, analitički, uspostavljanjem sustava koji će osigurati učinkovitiju i mnogo jeftiniju administraciju.